

עת"א 22404/04/18 - משה בן משה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 22404-04-18 בן משה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אהרון משניות
עותרים	משה בן משה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט, כאשר לטענת העותר, בשל מצבו הרפואי, הוא זקוק לאסיר נוסף שיהיה עמו בתאו כל שעות היום, וכי המשיב אינו מקיים את החלטת בית משפט זה בנושא זה.

ייאמר כבר בפתח הדברים כי בפסק הדין שניתן בעתירה זו ביום 16.4.2018, לא ניתנה הוראה אופרטיבית למשיב בעניין זה, וכל שנאמר ביחס לכך הוא כי חזקה על המשיב שידע להתאים לעותר את האדם המתאים שיוכל לשמש לו כתומך, תוך הפנייה לאמור בנושא זה בתגובת המשיב. לכן, ספק בעיניי אם בנסיבות הללו ניתן לנקוט בהליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

זאת ועוד, מתגובת המשיב עולה כי העותר הגיש בקשה דומה לביזיון בית המשפט בית המשפט המחוזי מרכז, במסגרת עת"א 24855-08-17, ובה טען טענות דומות לאלה שהוא טוען עתה בבקשה זו. הבקשה נדונה בהרחבה ע"י כב' השופטת ברנט, אשר אף טרחה לבקר בתאו של העותר, ולבחון מקרוב, באופן בלתי אמצעי, את תנאי מאסרו. בסופו של דבר, קבעה כב' השופטת ברנט בהחלטתה מיום 10.5.2018 כי "המשיב אינו מבזה את החלטות בית המשפט שניתנו בעניינו" ולכן היא דחתה את הבקשה.

ימים אחדים לאחר מכן, הגיש העותר עתירה נוספת, באותו עניין עצמו, וזו נדונה הפעם בפני כב' השופטת רג'יניאנו, אשר ציינה בהחלטתה מיום 20.6.2018, כי אינה רואה מקום לתת החלטה נוספת, לאחר שכבר ניתנו החלטות קודמות באותו נושא עצמו.

אכן נאמר עוד באותה החלטה כי אם העותר סבור שהמשיב אינו ממלא את החלטות בית המשפט בעניינו, הוא יכול

להגיש בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, אולם בקשה כזו אכן הוגשה ונדחתה בהחלטה מפורטת ומנומקת היטב שבועות אחדים קודם לכן.

בנסיבות הללו, אינני סבור כי היה מקום להגיש בקשה נוספת לבית משפט זה, ואין זה ראוי שמושב נוסף בבית משפט זה, ידון בעניין שכבר נדון בחודשים האחרונים לפני שני מותבים אחרים בבית משפט אחר, אשר אמרו את דברם ודחו למעשה את בקשותיו של העותר בנושא זה.

יתירה מכך, הבקשה הנוכחית של העותר עוסקת כאמור בעניין זהה בעיקרו לבקשה קודמת שהגיש העותר, אשר נדחתה בהחלטה שיפוטית, כמפורט לעיל. לכן, היא נכנסת לגדרו של סעיף 4(ג) לתקנות סדרי הדין בעתירות אסירים, אשר מאפשר בנסיבות מסוימות למחוקק עתירה על הסף.

בנסיבות שלפנינו, נוכח כל האמור לעיל, לאחר שעיינתי בתגובה המפורטת של המשיב, ומשהבקשה הוגשה בטרם חלפו שישה חודשים מאז ניתנה ההחלטה השיפוטית האחרונה בעניין זה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש הצדקה לפעול בהתאם לסמכות שקבועה בסעיף 4(ג) (4) לתקנות האמורות, ולכן אני מוחק את הבקשה על הסף.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ט, 28 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.